

33. Sonntag im Jahreskreis

Daniel 12,1-3

In jener Zeit tritt Michael auf, der große Fürst, der für die Söhne deines Volkes eintritt. Dann kommt eine Zeit der Not, wie noch keine da war, seit es Völker gibt, bis zu jener Zeit. Doch zu jener Zeit wird dein Volk gerettet, jeder, der im Buch verzeichnet ist. Von denen, die im Land des Staubes schlafen, werden viele erwachen, die einen zum ewigen Leben, die anderen zur Schmach, zu ewigem Abscheu. Die Verständigen werden glänzen wie der Glanz der Himmelsfeste und die Männer, die viele zum rechten Tun geführt haben, wie die Sterne für immer und ewig.

Hebräer 10,11-14.18

Jeder Priester des Ersten Bundes steht Tag für Tag da, versieht seinen Dienst und bringt viele Male die gleichen Opfer dar, die doch niemals Sünden wegnehmen können. Jesus Christus aber hat nur ein einziges Opfer für die Sünden dargebracht und sich dann für immer zur Rechten Gottes gesetzt; seitdem wartet er, bis seine Feinde ihm als Schemel unter die Füße gelegt werden. Denn durch ein einziges Opfer hat er die, die geheiligt werden, für immer zur Vollendung geführt. Wo also die Sünden vergeben sind, da gibt es kein Opfer für die Sünden mehr.

XXXIII Неділя звичайного періоду

Дан 12, 1-3

В той час устане Михаїл, князь великий, який стоїть на варті сині в твого народу. Той час буде часом скрути, якої не бувало відтоді, як постали люди, аж до сих пір. Але того часу твій народ буде спасений, всі, які будуть знайдені записаними у книзі. І багато з тих, що сплять у поросі земному, прокинуться; одні на життя вічне, другі на вічний сором та на ганьбу. Розумні сьятимуть небесним сьйвом, – і ті, хто на-верне багатьох до справедливості, неначе зорі, повіки, назавжди.

Євр 10, 11-14. 18

Брати! Кожний священик стояв щоденно на служінні, аби багато разів вносити ті самі жертви, які ніколи не можуть усунути гріху. Христос же, принісши один раз жертву за гріхи, назавжди сів праворуч Бога, далі очі куючи, доки Його вороги не будуть покладені до підніжки Його ніг. Адже одним принесенням Він назавжди вдосконалив тих, які освячуються. А де є прощення їх, там вже немає приношення за гріх.

Мк 13, 24-32

Того часу Ісус сказав своїм учням: «В ті дні, пі сля великого горя, сонце померкне, і мі сяць не дасть свого сві тла, і зорі падатимуть з неба, і небесні сили захитаються. І тоді побачать Сина Людського, який гряде на хмарах з великою силою і славою. І тоді Він пошле ангелів та збере своїх вибраних з чотирьох вітри в, від краю землі – до краю неба. Навчі ться притчі від смоківниці. Коли вже її гілки стають м'якими і випускають листя, то знаєте, що близько лі то. Так і ви, коли побачите, що це збувається, то знайте, що близько, вже при дверях. Воі стину кажу вам, що не мине рід цей, як усе це збудеться. Небо й земля проминуть, а Мої слова не проминуть. Про той же день або годину не знає ніхто: ні ангели на небі, ні Син, а ті льки Отець».

Markus 13,24-32

In jener Zeit sprach Jesus zu seinen Jüngern: In jenen Tagen, nach jener Drangsal, wird die Sonne verfinstert werden und der Mond wird nicht mehr scheinen; die Sterne werden vom Himmel fallen und die Kräfte des Himmels werden erschüttert werden. Dann wird man den Menschensohn in Wolken kommen sehen, mit großer Kraft und Herrlichkeit. Und er wird die Engel aussenden und die von ihm Auserwählten aus allen vier Windrichtungen zusammenführen, vom Ende der Erde bis zum Ende des Himmels. Lernt etwas aus dem Vergleich mit dem Feigenbaum! Sobald seine Zweige saftig werden und Blätter treiben, erkennt ihr, dass der Sommer nahe ist. So erkennt auch ihr, wenn ihr das geschehen seht, dass er nahe vor der Tür ist. Amen, ich sage euch: Diese Generation wird nicht vergehen, bis das alles geschieht. Himmel und Erde werden vergehen, aber meine Worte werden nicht vergehen. Doch jenen Tag und jene Stunde kennt niemand, auch nicht die Engel im Himmel, nicht einmal der Sohn, sondern nur der Vater.